

4 adventná B 2023

AI Vo vlaku tesne pred Vianocami cestovala skupina mužov. Pravdepodobne z dlhšieho pobytu v zahraničí. Boli hluční, podávali si medzi sebou aj fľašu a ako to chodí, z ich úst občas vyšlo i Božie meno nadarmo. Keď prišla chvíľa lúčenia, títo muži si začali medzi sebou priať Božie požehnanie k sviatkom. Čo je na tom zvláštne? Len pred chvíľou Božie meno používali na vyjadrenie celkom niečoho iného, samozrejme, že ho hovorili bez potreby. Pri želaní sviatkov iným tónom hlasu, inými gestami, s celkom iným úmyslom vyslovovali meno Božie. Už nie nadarmo. Hotová schizofrénia. Čo však mohli konštatovať tí, čo ich sledovali? Boli svedkami viery? Dnes viac ako kedykoľvek v minulosti je potrebné zamyslieť sa aj nad spôsobom, ako vydávame svedectvo o svojej viere.

KE Evanjelium dnešnej nedele podáva svedectvo o Máriinej viere: „Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova.“

DI Ono to vtedy ani pre Máriu nebola žiadna idylka. Striedme slová evanjelia sa zmieňujú o dvoch neočakávaných ťažkostiach Panny Márie: najprv, že to nemohla pochopiť, a potom, že sa obávala. Ako sa zachovala Mária? Počujeme Máriinu pochybnosť vyjadrenú otázkou: ako sa to stane? Ale Mária nevyžaduje žiadne rozборы a dôkazy. Uspokojí sa s teológiou srdca: prejaví oddanosť voči Bohu, ktorému dôveruje a nepýta sa prečo. Dôverou v Boha prekonáva aj druhú nepríjemnosť, strach: "Neboj sa, Mária, našla si milosť u Boha!" Mária súhlasí.

PAR Aj my sa ocitáme vo svojom živote viery v podobných situáciách: Mávame pochybnosti vo viere a bojíme sa. Ako sa máme správať v týchto ťažkostiach? Predovšetkým, nezatvárajme si oči pred pochybnosťami. Mnoho kresťanov trpí akýmsi predsudkom, že mať pochybnosti vo viere je niečo neslušné, ba až hriechne, čo sa dobrým kresťanom vôbec ani nemá pripodiť. Preto sa hanbia hovoriť o problémoch viery s kňazom, s blíznymi, ba ani sami sebe ich nechcú pripustiť a potláčajú ich do podvedomia, namiesto toho, aby sa po vzore Márie v pochybnostiach úplne jednoducho a otvorene pýtali v osobnej modlitbe Boha: „Ako sa toto môže stať, ako je toto možné?“ Keď vám teda napadne nejaká pochybnosť vo viere, nič sa za to nehanbite. Pýtajte sa. Hľadajte odpoveď. Vytrvajte. Nelámte nad sebou palicu. Ale držte sa aj ďalej vzoru Máriinho: "Pán Boh vie, ako to je, to je hlavné, a ja na to časom tiež prídem."

Potom je tu ešte ľudský strach. My sa Pána Boha bojíme. Je to dôsledok prvotného hriechu. My sme počuli príliš veľa strašidelných historiek už v Starom Zákone, akým krutým skúškam podrobuje Pán svojich verných. My i cnosť zvanú "Bázeň Božiu - bohabojnosť", chápeme ako povinnosť veriaceho

báť sa Boha a jeho trestov, doslova sa pred Bohom triasť. Máriinu bázeň stačilo rozptýliť prosté oznámenie, že našla milosť u Boha. Ona to vedela, a nám sa to tiež pripomína, že bázeň Božia neznamená strach pred tým, čo urobí Boh! Ved' čo On robí, je vždy dobré a vedie k dobru.

MY Konvertita Scott Hahn opisuje svoje dobrodružstvá i pochybnosti vo viere takto: *Pri jednej príležitosti počas kurzu na katolíckej univerzite za mnou prišlo niekoľko katolíkov. Povedali mi: "Ty naozaj vieš rozospievať Písmo. Keď hovoríš, znie to katolícky." "Myslím, že je to katolícke," odpovedal som. Nieкто mi poslal plastový ruženec. Keď som sa pozeral na jeho korálky, cítil som, že stojím pred najťažšou prekážkou, ktorej meno zaznelo - Mária: (Katolíci ani netušia, aké ťažké je pre takzvaných biblických protestantských kresťanov znášať mariánske učenie a úctu.) Tolko častí katolíckej viery sa už ukázalo ako biblických a pravdivých. Rozhodol som sa s vierou vstúpiť aj na mariánsku pôdu. Zavrel som sa do svojej pracovne a potichu som sa modlil: "Bože, Katolícka cirkev mala doteraz pravdu v deväťdesiatich deviatich prípadoch zo sto. Poslednou zostávajúcou prekážkou je Mária. Vopred sa ospravedlňujem, ak ťa to, čo robím, uráža... Mária, ak si aspoň z polovice taká, ako o tebe tvrdí Katolícka cirkev, prosím ťa, aby si túto moju zvláštnu a naliehavú prosbu pre mňa - ktorá sa zdá byť nemožná - prostredníctvom tejto modlitby predložila Pánovi." Potom som sa začal modliť svoj prvý ruženec. Na tento úmysel som sa ho modlil viackrát a aj nasledujúci týždeň, ale potom som naň zabudol. O tri mesiace neskôr som si uvedomil, že odo dňa, keď som sa pomodlil svoj prvý ruženec, sa moja zdanlivo nemožná situácia úplne vyriešila. Moja naliehavá prosba bola vypočutá! Zasiahla ma moja vlastná nepozornosť a nevďačnosť. Okamžite som Bohu poďakoval za jeho milosť, vzal som si ruženec a odvtedy sa ho denne modlím. Je to neuveriteľná zbraň - najmocnejšia modlitba, ktorá vrhá najjasnejšie svetlo na "škandál Vtelenia": že Boh si vyvolil skromné vidiecke dievča, aby sa stalo tou, ktorá odovzdá svoju bezhriechnú ľudskú prirodzenosť druhej osobe Trojice - Synovi -, aby sa mohol stať naším Spasiteľom.*

ADE Mária mala pochybnosti a obavy, ale povedala Bohu áno. To je povzbudenie aj pre nás. Nielen postaviť jasličky, nielen spievať koledy, nielen ísť na polnočnú! Od každého z nás sa čaká, že vydáme opravdivé svedectvo o svojej viere, nie také ako tí vracajúci sa chlapi zo zahraničia. Amen.